

Ocena stanu zachowania gatunków roślin w regionie biogeograficznym alpejskim

Gatunek			Ocena stanu zachowania				
Kod	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Zasięg	Populacja	Siedlisko gatunku	Możliwość zachowania	Ocena ogólna
1762	Arnika górską	<i>Arnica montana</i>	FV	U1	U2	U2	U2
1386	Bezlist okrywowy	<i>Buxbaumia viridis</i>	U1	U2	U1	U2	U2
1400	Bielistka siwa	<i>Leucobryum glaucum</i>	FV	FV	FV	FV	FV
1762	Bylica skalna	<i>Artemisia eriantha</i>	FV	FV	FV	FV	FV
1378	Chrobotki	<i>Cladonia spp.</i>	U1	U1	U1	U1	U1
4070	Dzwonek piłkowany	<i>Campanula serrata</i>	U1	U1	U1	U1	U1
1758	Jęczyzka zwyczajna	<i>Ligularia sibirica</i>	U2	U1	U1	U2	U2
1902	Obuwik pospolity	<i>Cypripedium calceolus</i>	U1	U1	U1	U1	U1
1389	Parzęchlin długoszczeci nowy	<i>Meesia longiseta</i>	U1	XX	XX	XX	XX
1898	Ponikło kraińskie	<i>Eleocharis carniolica</i>	XX	U1	XX	U1	U1
2114	Pszonak pieniński	<i>Erysimum pieninicum</i>	FV	FV	FV	FV	FV
2094	Sasanka słowacka	<i>Pulsatilla slavica</i>	FV	FV	FV	FV	FV
1393	Sierpowiec błyszczący	<i>Drepanocladus vernicosus</i>	FV	U1	U1	U1	U1
1866	Śnieżyczka przebiśnieg	<i>Galanthus nivalis</i>	FV	FV	U1	U1	U1
4116	Tocja karpacka	<i>Tozzia carpatica</i>	FV	FV	FV	FV	FV
4109	Tojad morawski	<i>Aconitum firmum ssp. moravicum</i>	FV	XX	FV	FV	FV
1409	Torfowce	<i>Sphagnum spp.</i>	FV	FV	FV	FV	FV
4090	Warzucha tatrzańska	<i>Cochlearia tatrae</i>	FV	FV	FV	FV	FV
1413	Widłaki	<i>Lycopodium spp.</i>	FV	FV	XX	FV	FV
1381	Widłoząb zielony	<i>Dicranum viride</i>	FV	U1	U1	U1	U1

Ocena stanu: FV (zielony) – Stan właściwy, U1 (pomarańczowy) – Stan niezadowalający, U2 (czerwony) – stan zły, XX (biały) – stan niezany

Wśród gatunków, dla których sporządzono raporty są pojedyncze, które utrzymują się na swoich stanowiskach, we właściwym siedlisku i perspektywy ich zachowania w przyszłości są dobre. Otrzymały one ocenę ogólną: stan właściwy (FV). Należą do nich gatunki stosunkowo szeroko rozmieszczone, o dużej liczbie stanowisk, głównie gatunki z aneksu V Dyrektywy Siedliskowej (choć nie wszystkie), a więc takie, które są lub mogą być pozyskiwane ze stanu dzikiego, jak np. torfowce - gatunki rodzaju *Sphagnum*. W grupie tej znalazły się też gatunki o stosunkowo szerokim spektrum ekologicznym, które w miarę szybko przystosowują się do zmieniających

PROJEKTY RAPORTÓW DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ

warunków siedliskowych, ew. nie mają szczególnych wymagań pod tym względem, jak np. pszonak pieniński, mogący zajmować siedliska zaburzone w wyniku działalności człowieka.

Niezadawalającą ocenę (U1) otrzymały gatunki, które są wrażliwe na czynniki powszechnie oddziaływające na obszarze ich zasięgu, pogarszając powoli ich stan siedlisk. Mogą to być różnego typu oddziaływania najczęściej spowodowane przez ludzi, np. zanieczyszczenia powietrza (np. porosty z rodzaju chrobotków, szczególnie wrażliwe na ten czynnik), jak i intensywnie prowadzona gospodarka leśna (niektóre mchy), zarzucenie użytkowania łąk (dzwonek piłkowany) lub też osuszanie terenów i ich zabudowa. Niektóre mogą być też bezpośrednio niszczone w celu ich pozyskania i przesadzenia np. do przydomowych ogródków, jak np. obuwik pospolity.

Najgorzej (na U2) zostały ocenione gatunki, które są rzadkie, występują na pojedynczych stanowiskach, czasami niepotwierdzonych w ostatnich latach (np. parzęchlin długoostrogowy), a często i stan ich siedliska nie jest zadawalający, oraz ulega dalszemu pogorszeniu, jak np. arniki górskiej. Zaliczono tu także jęczmkę syberyjską na nowo odkrytym stanowisku, podlegającym stosunkowo silnej presji ludzkiej, ale o nieznanym zachowaniu stanowiska. Także perspektywy zachowania tych gatunków są niewielkie, zwłaszcza, gdy procesy degradacji populacji przebiegają już od dłuższego czasu lub nie znamy dokładnie przyczyn tych procesów.